

פרשת בחקותי

ג/

(יג) ואלך אתכם קוממיות. ואל יהלך בקומה זקופה,
דאמר מר: כל החולך בקומה זקופה אףלו ד' אמות כאליו
דוחק רגלי השכינה, דכתיב: "מלא כל הארץ נבחו"²⁸.
הכוחות שנותנו באדם להוציאם מהכח אל הפעול
לשליותם הגשמי והרוחני, הם נטוועים באופן
שכשיטה נגה בהם האדם כפי המדה האמיתית יביאו
لتכלית הצלחתו, להשיג כל דרכיו בנחת רוח ולהיות
רבך בדת ד' ויראותו. והנה תשואה טבעית שם ד'
יתברך באדם, להתרום ולחזק כל חחותו בתכלית
המעלה. אמן באשר יסוד כל חזקו וקיומו הוא
באשר ידע כי צריך شيئا גיגיון כל אורחותיו לדעת את
ד' ולעבדו, על כן צריך שהיא רשום בתוכנותו הכלילית
כי הוא מרגיש יד' העלינה עליין, אז תהיה מעלה
מעלה אמיתית. ואותה המקצת שלא יצא אל הפעול
מכוחותינו, באשר יסמוד על יד' העלינה, זאת
תגرسו לו אשר אמיתי ומונחת נשפה ונפלה וברכות
שלום. על כן גם במצבו הוגני, לא ילך בקומה זקופה,
אמנם ילך קוממיות, שמורה על שאיפתו לחיים של
כבד והדר ונחת רוח, אבל לא בקומה זקופה, מעט
יעיור יכולתו להתרום, מפני ידייתו שיש יד'
שתחנהו. אמן המהלך בקומה זקופה אףלו ד'
אמות, ואני רוצה לוטר מאומה מכל אשר תשים ידו
הרוחיב שאיפות גודלו, הוא כאילו דוחק רגלי
השכינה, שאיןנו מניה מקום להרשות היורט ונשבג
מכל, והפעלת כל צד השלים שבחיים, שמלבדו
אין תועלת בכל מעשה וחירות. כי לעולם לא ימצא
האדם מנוחת נפשו ואשרו האמיתית זולתו באשר
ישים קצת מאויו בדת אליהם ועובדתו, וזה יצא לו
רק בשינויו גבול בחוג היכלות שבידן, ובמצב תנוועותיו
הכלליות יצא הדבר מובלט ע"י מניעת הליכתו
בקומה זקופה.

ען איה ברכות, ס, ס.

שע"י היגיינה דока עומק ההבנה והידייעה הברורה
עם הפעולה הרצiosa לעבות ד' ויראותו וכל תורה
המדות. אבל הלימודים הנכנים באופן קל, אלא
יגיינה ועובדת בכירה, ישארו לעולם שטוחים וקופויים
עומדים מחוץ לפניו של אדם הפנימי, ופעלים
מעט על מעשייו ועל יצרי לבבו. על כן חמאה של
תורה, הברור והמובחר שבה, העיקרי, המכחו בעומק
רעיון ושם של והרבה אומץ הנפש ביראת ד'
ודרכי קודש, بما תמצא? ורק بما שנתקdal על עבודת
התורה בעמל, וקנה אותה בדרכים כבושים שע"י
יגיינה ועובדת הרבה, שעדמו לו להתרחק מן הילודות
וכל געגועיה, בלתי קנותם בדרך שעשו יידיים, כי
אם מקיא חלב שינק משדי amo עליה, ע"י ורב עמל
שיקוץ הנadol בהזון להיינק, עם כל קלות עיכולו
ומהירות השגתו, כן קוץ המתרגל ביגיינה ועובדת
עinion, ששמה זהה והוא כל תענוגו ומשוש נפשו,
בלימודים הנקנים כולם ע"י דרכים קלים, אבל עט
זה הם מחוסרים עמוק וכח ושם חזק בנפש.
ען איה ברכות, ס, ס.

אם בחקתי תלכו. תנאי: "אם בחקתי תלכו" - יכול אלו
המצוות? תלמוד לומר: "אות מצוחו השמרו ושערם אתה",
הרי מצוחו אמרות, הוא מה אני מקיים "אם בחקתי תלכו"
שהרו עמלם בהזהר³. אמר רבי רבי ינאי: מי דכתיב "מי
מי חלב יציא חמאה"⁴, بما אתה מצוא מהאה של תורה?
במי שמקיא חלב שינק משדי amo עליה⁵. רבים הם הגדוגים
המתנשאים להביא דרכם להקל את על הלימוד,
וחשובים שיביאו ברכה לעולם בהקנותם את
הידיעות והלימודים התורניים באופן קל, שלא יעצר
האדם להיות عمل בהם. תועלת הדבר אינה אלא
מתעה, כי הידיעות לא תמדנה על פי כמותם כי
אם על פי אicutותם, על פי עומק ההבנה וחופפת
השימוש בהם לכל חפץ. ביוטר לימודי התורה על פי
גודל הרושים שפועלים על הלומד, לעוני התוכנה של
המוסר המעשימים הטובים ויראת ד' הטהורה. ובזאת
יהיה מועיל רך הלימוד שאיינו בא בדרכים קלים
ונוחים לקלוט, כי ע"י היגיינה ועובדת שכלי, מתעללה
האדם למודות נעלות, ולהיות נוטה אל השכל ואל
כל דברי קודש באחבה וחפץ לב, והלימוד פועל עליו
שלהיות כULO נתנו ומסור לימודיו. על כן יצא מהלמוד
עליו הכתוב כאילו עשה את עצמו⁶.

ען איה שבת, ב, ז.

ושיתם אתם. כל הידיעות וכל היצירויות של האדם
הם מתקבצים כולם בינו לבין כליל בתוכנות הנפש
לפועל על האדם את פעולתם. על כן הידיעה והלימוד
של הדברים הטובים, של דברי תורה וקדושה, פועלים
לטובה על האדם לא ורק לפי ערכם הפטרי כי אם
לפי אותו הערך שהם פועלים בציופם וכינוסם לתן
צורה עצמית על מהותו של האדם. "ושיתם אתם"
עליו הכתוב כאילו עשה את עצמו⁶.

**(מד) לא מסתים ולא געלטים לכתם להפו
בריתי אתם.** סגולות ישראל ופעולות ישראל בין
בונגעו בניי יעקב עצם בין הנוגע לכל העולם כולם,
תליה ב' דברים, וכל אחד מהם יש לו תוכן בפני
עצמו, אם שתאחדים ומתאחדים יחדיו ובכנה אחד
עליהם, אבל הם שני דברים נפרדים בפועל והנאה.
הדבר הא' הוא קדושת ישראל מצד עצם, כי יעקב
בחור לו יה ישראלי לסלגלו¹²³, כי חלק ד' עמו
יעקב חבל נחלתו¹²⁴. והঙגלה הזאת של חיונות
ישראל מצד עצם וקדושתם, אינה תליה כלל בשום
תנאי בעולם, כי אם כבחירתם כל הדברים הטבעיים
על טבעם, שאינם כלל תחת עניין הבחירה וההמשכים,
על כן דימה הכתוב חזק בחירות סגולות ישראל אל
חוקי הטבע שהם איתנים וקויימים, לא יוזו מטעם
בשום מקרה להתבלל כליל. ואמר הנביא: "כה אמר
ד' נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור
לילה, רגע הים ויהמו ד' צבאות שמו. אם ימוש
החקים האלה מלפנינו נאם ד', גם זרע ישראל ישבעו
שהיות גוי לפני כל הימים. כי אמר ד' אם ימדו
שימים מלמעלה ויהקרו מוסדי ארץ למטה, גם אני

ה

ארץ למטה, גם אני אמאס וו' על כל אשר עשו".
כלומר שם הייתה בחירות ישראל מושגת בשל
מצד יתרונות בלבד, היה השכל מהHIGH חס וחלילה
שתתבלל בחיה זו בביטול יתרון בקהלול
מעשייהם. אבל דבר זה תלוי בעניין פנימי, סגולה
ומהו הכה הרודה בהם, כן אי אפשר להשיג כלל
במה תליה בחירות ישראל. כי אףלו בקהלול של
כל המעשים ומהודות בתכילת ההשחתה חס ושלום,
אף על פי כן לא זו מחייבים ומקרי בני¹²⁵, וזה דבר
תליה בסגולה פנימית שאינה מושגת כלל. על כן אמר
על הראונה שהיא עניין חזק כה בחירה זו "אם
ימשו החיקם האלה וגוי", ועל גודל עומק בחירה זו
והסתורתה מצד היותה בלתי תליה כלל במעשים
ומחדות אמר: "אם ימדו שמים וגוי ויהקרו מוסדי

ישראל לsegolot.